

عنوان مقاله:

نقش ساباط در معماری ایرانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش ها و دستاوردهای نو در علوم، مهندسی و فناوری های نوین (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

فاطمه پارسایی نیا - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب

خلاصه مقاله:

ایران پهناور دارای آب و هوای بسیار مناسبی می باشد؛ که از شمال تا جنوب کشور، به تدریج با مناطق آب و هوایی متفاوتی را دارد. ساباط به عنوان یک عنصر اقلیمی و سازه ای شناخته شده در معماری بومی ایران مطرح می باشد؛ که عمده ترین کاربری آن به عنوان سایه انداز مطرح شده است. امروزه سازه هایی از قدیم به جای مانده است که شاید همانند صورت ابتدایی خود در این ساخت و سازه کاربری ندارد، اما وجود آنها در شهر های سنتی همواره مکمل بافت آن شهر بوده است و این در اقلیم های مختلف ایران دارای تفاوت هایی نیز می باشد. در این مقاله به بررسی نقش ساباط در معماری ایرانی می پردازیم. ساباط های چهار شهر در اقلیم چهارگانه ایران که از جمله: اقلیم معتدل و مرطوب نمونه موردی شهر انزلی (، اقلیم گرم و مرطوب) نمونه موردی شهر دزفول (، اقلیم گرم و خشک) نمونه موردی شهر یزد (و اقلیم کوهستانی) نمونه موردی آذربایجان پرداخته می شود. عوامل اقلیم و فرهنگ و اجتماع در شکل گیری اجزا و عناصر شهری نقش قابل ملاحظه ای دارند که از این بین، عامل اقلیم در شکل گیری معابر سرپوشیده ساباط در شهر های هر ناحیه نقش مهمی را ایفا کرده است. ساباط دارای انواع مختلف می باشد. با توجه به ویژگی خاص هر منطقه ساباط در آن منطقه گذاشته می شود، که تفاوت اعظم این عنصر را در فرم سقف و تک تک اعضای و در بحث سازه ایی نیز میتوان دید. ساباط در مهار نیوری افقی زلزله بیشتر آشکار می شود.

کلمات کلیدی:

ساباط، عملکرد اقلیم ساباط، تقسیمات اقلیمی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1568000>

